

Posudek vedoucího bakalářské práce :

Bakalářská práce Jiřiny Hovorkové : **Možnosti uplatnění canisterapie v práci s dětmi se specifickými potřebami**, je zaměřena na téma, které si studentka prosadila z vlastního hlubokého zájmu o tuto problematiku. To je v naší výchovné praxi nové a nemá zde zatím založena odborná teoretická východiska. Přesto se v praxi běžných i speciálních mateřských škol stále více objevuje. Zpracování BP bylo proto obtížnější, ale autorce ve vyhledávání zdrojů pro objasnění tohoto přístupu pomáhal její entuziasmus a snaha shrnout dosažitelné názory a popsat realitu současné praxe.

Teoretická část zprostředkovává a propojuje názory vztahující se k tématu člověk a zvíře v krátkém historickém kontextu, metody canisterapie a školící proces. I když převažuje takto laděný obsah teoretické části nezapomíná autorka na vztahy a výchovné aspekty pro dítě předškolního věku a odkazuje na názory psychologů (např. Matějček, Vágnerová, Nakonečný- zde je chyba v označení jména v textu i v seznamu literatury). Chybí však charakteristika poruch, které se u dětí sledovaných v praktické části objevují. Propojit názory a informace se autorce podařilo i přes nedostatek odborné literatury zaměřené na sledovanou problematiku a to je třeba pozitivně hodnotit.

Praktická část má převažující charakter kvalitativního akčního zkoumání procesů, které se dějí při činnostech s canisterapeutickou (CT) dvojicí a dětmi se specifickými potřebami. Autorka v MŠ, které tímto způsobem pracují, kontaktovala učitelky i psovody a zjišťovala názory rodičů na tento způsob práce. Zvolila formulaci cílů, které pomáhají do této nově uplatňované činnosti nahlédnout a orientovat se v ní. Cíle propojené s výzkumnými otázkami mají úzkou konkretizující souvislost. Metody jsou adekvátně zvolené a předložení vyplněných dotazníků v příloze je vhodným doplňkem pro hlubší vnímání názorů rodičů, mohlo tomu tak být i v případě učitelek (alespoň v ukázce). Těžiště je v pozorování, kde autorka prokázala výbornou pozorovací schopnost spolu s výstižným a srozumitelným zápisem. Dospěla i k vyslovení zásad pro CT přístup v obecné rovině i pro předškolní děti, což je nový počín v této problematice. Závěr se soustřeďuje na srovnání zjištěných skutečností a cílů praktické části, což se podařilo na velmi dobré úrovni.

Proces přípravy a zpracování BP nebyl jednoduchý jak z několika naznačených důvodů, tak pro hledání propojenosti na první pohled odlišných témat a obsahů (člověk a pes, výchova, terapie, předšk. dítě). Přes různé překážky se však nakonec autorka zhostila sobě daného úkolu na dobré úrovni, a také reagovala na připomínky vedoucí stálým zlepšováním. Zvolila vhodnou literaturu, v textu ji uvádí, i když se v tomto směru občas dopustila drobných chyb.

Práce je přínosná novostí problematiky, do které vstupuje a objasňuje ji. Jistě by výňatky přivítaly i MŠ, které tímto způsobem pracují nebo se k němu chystají. Doporučuji předkládanou BP k obhajobě.

Otázka k obhajobě :

Jaké důvody mohou vést k tomu, že je práce CT týmu pro děti v MŠ nevhodná ?

Navržená klasifikace : *ml- dobře*

V Praze dne 29. 4. 2009

PaedDr. Soňa Kořátková Ph.D